

LICCIANA NARDI

El Vénte de Tramontana e l Sólę

I tachéven lita en ghjórne el Vénte de Tramontana e l Sólę: ùn i preténdéve d èserę l pù fòrte de cl altre, quand i s én acòrti ch'la g ér en forestére ch'i gniv avanti tut entabarà. I dói litadóri alóra i s éren misi d acòrde ch'i sarése stà l pù fòrte quel ch'i fuse stà bón de far en manéra che l furestér i s cavése l tabàr d'adòse.

El Vénte de Tramontana ghj à tacà a sofiàre, bufàr fòrta, ma pù i sofiéve pù el forestér i se vutighjéve nt el tabare, tante ch'ala fin el pòver Vént i s è dovù aréndere, perché i n g la féve pù a sofiare. Alóra l Sólę ghj è argnù fóra ent el céle, e dóp a pòghe l forestére, ch'i g avéve calde, i s è cavà el gabàn. Cusì la Tramontana l'à dovù arcognóscer che l Sólę ghj ér pù fòrta che lé.

T èla piasù la fòla? A la volàn ardire?